

des med Fordeel istedetfor denne. Det ærede Medlem for Svendborg Amts 1ste Valgkreds (C. B. Nyholm) meente, at Kilden til Forsæelse i Almindelighed er Letfind hos Soldaten. Men jeg troer, at dette i mange Tilfælde sletikke er saa. Det er ikke Letfindighed, men Mangel paa Villieskraft, der er den egentlige Kilde. Under Forhold, hvor der er meget streng Tjeneste og megen Anstrengelse, gjælder det for Soldaten om at vedblive at udføre sin Tjeneste fuldstændig og at vedligeholde Herredømmet over sin Iver og sin Kraft; og det, der i Reglen fremkalder Forsæelse, er, at Soldaten ikke kan overvinde sin Træthed, ikke kan overvinde den Udmattelse, som han kan være udsat for. Det kan saa ikke nytte, om man vilde anvende en Straf, der vilde være en virkelig Lettelse i hans Tjeneste; en saadan Straf vilde ikke opfylde sit Niemed. Ved at gribe til almindelig Arrest vil man under mange Forhold kunne sige sig selv, at Soldaten vil betragte den som en Lettelse, og det kan ikke være Meningen med en Straf. Saalænge man kan notes med Bretteføttelser, det vil sige, saalænge man kan virke paa Soldatens moralske Element, er det naturligtvis heldigt; men naar den Tid er kommen, hvor man mærker, at det ikke er nok at virke paa Mandens Vresføelse, maa der en Straf til, som ikke bliver en ligefrem Lettelse, og da forekommer det mig virkelig, at en Straf som denne, der ikke vil have Andet at sige, end at man ikke kommer under behageligere Forhold, end naar man skal gjøre Tjeneste, er ikke for streng; den vil netop være temmelig passende. Det maa erindres, at den Straf, som unegtelig vilde virke nok saa godt, nemlig Vand- og Brødstraffen, har en ganske anden Betydning, er virkelig ærefrænkende. Der er nævnt, at man havde det gode Middel overfor de Soldater, der ikke vare tilstrækkelig ivrige, at man kunde holde dem længere tilbage i Tjenesten, men det maa erindres, at dette er kun anvendeligt paa dem, som i Rekruttskolen ere forømmelige; overfor den Soldat, der i Lettidsen ikke gjør sig tilstrækkelig Flid, har man ikke Andet at gjøre end at straffe ham; han kan ikke holdes tilbage i Tjenesten. Seg vil derfor endnu en-

gang bede det høie Thing bemærke, at her ikke er Tale om Indførelsen af en Forøgelse af nogen Straf, men her er Tale om en Lettelse i en Straf, og det forekommer mig naturligt, at, naar der fra Ministeriets Side tilbydes en Lettelse, bør man tage imod den og overlade til Fremtiden at gaae videre i samme Retning. Seg beder vel erindret, at, vil man ikke gaae ind paa Loven, som den foreligger, men alene vil affælle Krumslutningsstraffen uden at sætte noget Andet istedet, vil der sikkert ikke komme nogen Lov ud, og Krumslutningsstraffen vil altsaa bestaae. Seg skal endnu minde om, at den Straf med at binde til Pælen, som i sidste Nodssald skal kunne træde istedetfor staaende Arrest, er en Straf, der allerede eksisterer, idetmindste under overordentlige Forhold og under ganske de samme Forhold, hvor den staaende Straf vil blive udført paa samme Maade, saa der vil i den Retning sletikke vindes Noget ved at affælle Krumslutningsstraffen, thi der foreligger jo Intet om, at man tillige skulde affælle den nævnte Straf.

Den fungerende Krigsminister: Seg skal tillade mig at gjøre det høie Thing opmærksomt paa, at denne Lov er forelagt for at indføre en mildere og mindre ydmygende Straf i Hæren end Krumslutningsstraffen. Dersom det imidlertid skulde være det høie Things Mening, at dette ikke er opnaaet ved Lovforslaget, har det ikke opfyldt, hvad det skulde, og der er da ikke Noget iveten for at trække det tilbage. Fra Hærens Standpunkt kan man ikke Andet end finde det nødvendigt, at der eksisterer en Straf, som kan erqveres i en kort Tid, og man har fundet den her foreslaede Straf, nemlig den at indeluffes i et snevert Fængsel, for at være den meest hensigtsmæssige; at den virkelig kan udføres i en kort Tid, ligger jo klart for, idet den udføres i Timer, medens de andre Straffe udføres i Dage. Det er altsaa for at opnaae, at en Straf kan erqveres i en kort Tid, at man finder det absolut nødvendigt, at der træder Noget istedetfor Krumslutningen, naar denne skal affæles. Det er naturligt, at man, naar man tager en Straf i den længste